

те идѣше предъ тѣхъ. и прилиже до Іиса да го целѹни: Защто тосъ вѣленїй има вѣдалъ, кого то ако цалѹна, той є * я ісѧ мѹ рече: Идо, цалѹванїе ли предавашъ сына человѣческаго; * я като видѣха, койте баѣха школу мѹ, което еж стрѣваше, рекоха мѹ: Гди, да оударимъ ли сножа; * И оудари єдинъ наѣкой штакъ роба архіерѣова, и шрѣзамъ десното оухо * я като шговори Іиса, рече: шставете до тогихъ. и пофана оухото негшво, исцѣри го * И рече Іисъ камъ койте долоха вархъ него архіерейте, и воеводите черковны, и на старцыте: като на разбойника ли излѣзохте, ся саби и сътобги дама фаните; * По сичките дене баѣхъ сваѣ въ чркова, не простирахте рачъ на мене. но тѣй є вѣшето време, и областета на тамнината * я като го фанаха видѣха, и ввѣдоха го въ двора архіерѣовъ. а Петарь подири идѣше издалечь * я като накладоха ѿганъ посрѣдь двора, и въ кѹпѣ като сѣдѣхъ тѣ, сѣдѣши Петарь посрѣдь тѣхъ * я като го видѣ наѣкомъ рокына, като сѣдѣши при ѿганѣ, и като по глѣда на него, рече: и тосъ съ него вѣ * я той като сѧ ѿфарли негш, дѹмаше, жено, негш Знѣдѣ * И подири малко другій като го видѣ, рече: и ти ѿ тѣхъ си. а Петарь рече: человѣче, нѣсамъ * И като мина като часъ єдинъ другій наѣкой ѿчесесѧ, и дѹмаше: воистинна и тосъ съ него вѣ: Защто Галілеанинъ є * И рече Петарь: человѣче, не Знаѣ, какво дѹмашъ. и тѣзи, щцие като дѹмаше той, попѣ пѣтѣлѣ * И като сѧ ѿбарна Гѣль поглѣда на Петра, и на помній Петарѣ словото Гѣло, както мѹ рѣре: чи преди дѹрѣ пѣтѣлѣ не попѣ, ше еж ѿфарлиша ѿ мене три паты * И като излѣзе вѣликъ, плакасѧ горчивъ * я мажите койте держаха Іиса, присмирахъ мѹ сѧ, и го віаха * И като го Закрыха, віаха го полицето, и попытваха го, и дѹмаха, пророкѹеши, кой є кой-